

Neděle Quasimodogeniti, 24.4.2022, Kol 2, 12-15

Pozdrav: Milost vám a pokoj od Boha našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit: Hospodina miluji, on slyší můj hlas, moje prosby. Před Hospodinem smím dále chodit v zemi živých. Amen.

Vítám vás, milé sestry a milí bratři v dnešní neděli, která se jmenuje Quasimodogeniti - jako novorozené dítě z verše prvního listu Petrova: *Odhod'te tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení, vždyť jste okusili, že Pán je dobrý!*

Píseň 99, 1 – 7

Dnešní neděli budeme vyznávat podle liturgie č I:

Pane Ježíši Kriste, vyznáváme v tuto chvíli, že neumíme každý den, každou hodinu chodit s tebou a v tobě, i když nám to neustále nabízíš. Tak často na tebe zapomínáme. Necháváme se zaplavit vším možným, co na nás útočí a neodbytně doléhá ve všedních dnech. Místo toho, abychom hleděli na tebe, jak nás k tomu vyzýváš, vidíme spíš ty vlny a bouřky kolem sebe. Také ve své minulosti a možná očekáváme spíš ty bouřky i ve své budoucnosti. Nedokážeme hledat tvé stopy v našich životech tak, jak by sis zasloužil. Jak by si zasloužila tvá oběť na kříži. Odpuť nám to, prosíme. Pane smiluj se.

My, ubozí hříšníci prosíme, rač nás vyslyšeti, milosrdný Bože!

Slovo milosti:

Hospodin je milosrdný a milostivý, nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně. Skrze Ježíše Krista, jeho ukřižování a zmrtvýchvstání nám odpouští všechny naše nepravosti. Amen.

Slavte, pravte...

Modleme se:

Pane Bože, náš milostivý Otče. Otče Ježíše Krista. Děkujeme ti, že si to všechno tak dobře uspořádal. Děkujeme ti, že si na svět, do našich všemožných temnot poslal svého Syna, prostřednictvím něhož jsme tě mohli poznat, zahlédnout tvou tvář. Mohli jsme zahlédnout tvé milosrdenství a slitování nad hříšným člověkem. Za to ti děkujeme a chválíme tě.

Pane Ježíši Kriste, děkujeme, že ty jsi přišel na tento svět, sem do naší pozemské existence jako tichý a pokojný. Svojí tichostí a pokojem jsi nás nakazil. Děkujeme ti, že na kříži si ukázal, co je to oběť, co je to odpuštění a milosrdenství, co je to láska, která se nebojí ani tak hrozné věci, jakou je smrt. Děkujeme ti, že jsi přemohl všechno zlé, že jsi přemohl smrt. Děkujeme, že díky tvé bohoslužbě se můžeme znovu narodit. Jsme jako novorozené děti, které mají před sebou dny života. Děkujeme a chválíme tě.

Duchu svatý, buď s námi i dnes a otevírej naše uši a srdce pro tvé slovo.

Amen.

1. čtení z Písma svatého - 2. kniha Mojžíšova – 20,1-11

Ve všech svých slovech je Hospodin věrný, je svatý ve všech svých skutcích.
Amen, haleluja!

Zpěv: Amen, haleluja!

Píseň: 313

KÁZÁNÍ

Základem kázání se mi stala slova perikopy Jednoty bratrské na dnešní neděli, která jsou zapsána v Ep. Kol, 2,12-15
To jsou slova základu dnešního kázání.

Pohřbení, vzkříšení, mrtví, obřezání, viny, vítězství.

Jak této koncentraci pojmů, tomuto střetu skoro i světů porozumět?

Název celé kapitoly zní – Nový život v Kristu. Zrození do nového života.

Však také je dnešní neděle označena jménem Quasimodogeniti, tedy jako novorozené děti z textu, který jsme slyšeli v úvodu. Minulou neděli jsme v kázání bratra Halamy slyšeli o rozpomínání se. Připomínejme, rozpomínejme se na všechno dobré v našich životech. Celý list, z kterého je text je určen zvláštním lidem – těm, kdo přijali křest – je to vlastně pokřestní katecheze. Jeho záměrem je prohloubení, upevnění, pročištění víry a zejména uvedení do vztahu k životní praxi. Rozpomínejme se tedy i na svůj křest.

Na ten viditelný akt, který se udál v našich životech. Zmíním však i to, co křest znamená, a přitom není vidět. Člověk činí pokání a přijme Ježíše za svého Pána. Může se tak díť i bez toho viditelného znamení? Jsem přesvědčená, že ano, že tedy zvěst těchto slov může promlouvat jak k pokřtěným, tak i k nepokřtěným. Myslím, že o tom, kdo dnes přijal pozvání a přišel k bohoslužbám, můžeme říct, že se od Ježíše Krista minimálně neodvrací. Díky za to.

V perikopě se mluví o stavu smrti, který byl způsoben utonutím ve vinách. Jak je to s tím starým a novým životem? Možná bude rozdíl v milosrdenství. Ten starý život je nemilosrdný – udělal jsi chybu, tvoje rodina udělala chybu, tví předkové, hotovo, není možné z provinění vystoupit, neseme vinu svých otců. Jsme téměř odsouzeni do obrazného vězení. Jako jednotlivci, ale možná se dnes zamýšlíme nad tím, jestli náhodou nejsme ve vězení, či pasti jako lidstvo?

Mrtví ve svých vinách. Nerozpomínáme se často spíš na naše viny? A jaképak viny to jsou? Co děláme špatně? Jak to čteme v přikázáních? No, ona nezačínají dělej to, nedělej tamto. Tam je na prvním místě představení Boha a všeho, co pro svůj lid udělal, vysvobodil ho ze zajetí, to není zrovna málo. To on byl první na tahu – vysvobodil lid z domu otroctví. Jeho lid je jako nově narozené dítě. Prošel z tmy do světla. Možná byl ten lid v jistém smyslu předtím v bezpečí, v zajištění, ale bylo to otroctví, vzpomeň si, lide. Možná jsme na stejné cestě ze zajištěného, ale otrockého období blahobytu, ve kterém jsme se ztratili. Ještě není vidět země zaslíbená, která má oplývat mlékem a medem. Možná je to cesta k novému životu. A Bůh se o svůj lid, své rodící se anebo již narozené dítě stará, miluje ho. A od něj na oplátku nežádá nic jiného, milujte mě. Nehledejte nikde jinde, milujte mě. Tak nám přikázání shrnuje také Ježíš Kristus. Miluj Hospodina, Boha svého, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. A hned na to: Miluj bližního jako sám sebe. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci. Opět pěkná koncentrace. Láska, láska, koncentrace lásky. Potom už bude samo sebou, že milovanému neodepřeš ani to, o co tě žádá, prostě budeš svítit den Hospodinův, ctít rodiče, nebudeš krást, závidět, ne proto, že jsi to dostal befelem, ale z lásky. Prostě ti to ani jinak nedá, budeš dělat, co mu na očích budeš vidět.

No, ale Bůh ví, že jsme nedokonalí. Jak neslyšíme jen to, co k nám mluví on, ale všechno možné kolem, kolik jiných zájmů máme, jak v našich srdcích zdaleka není jen láska, to by bylo! A mnohé z toho se nás snaží ochromit a uvěznit. Jak by bylo dobré, kdyby to tady nebylo. Abychom slyšeli jenom ta pravá slova, v srdci měli jenom ten pravý cit. Nemuseli třídit neustále zrna od plev. Ale to by asi nebyla úplně svoboda, ne? Máme svobodu – Bůh nechce, abychom byli jeho loutkami. On chce, abychom ho hledali – ježda, není to ještě náhodou hra na schovávanou? Je to leckdy i labyrint. A Bůh velmi dobře ví, že se v tom všem ztrácíme. Ví o nadbytku mnohých zbytečností, které nás spolehlivě zavedou do slepých ulic. To se nám v dnešních dobách asi jeví velmi zřetelně v souvislosti s ekologií. V pátek byl celosvětový Den Země. Bůh samotný nás nechce v tom labyrintu všeho možného ztratit. A proto nabízí a dělá obřízku srdce, o které čteme ve verši před našim textem. *V něm (tedy v Kristu) jste obřezáni obřízkou, která není udělána lidskou rukou.*

Křest a obřízka spolu velice souvisí. Oba akty znamenají příslušnost ke skupině lidí. Neobřezaný znamená pohan. U obou také dítě, potažmo dospělý člověk, dostal jméno. O neobřezaném srdci se v SZ mluví, obrazně jako o zatvrzelém. Ve starém zákoně se vyskytuje i obřízka uší. Prostě Bůh ví, že to všechno vlastně strašně potřebujeme... Abychom byli blíž jemu, blíž lidem.

A tak to všechno pro nás dělá. Ovšem, když ho necháme. Když po tom toužíme. A my po tom obvykle zatoužíme nejvíce, když se ocitáme ve vězení nelásky k Bohu, nelásky k lidem. Prostě nelásky. Představa obřízky může navozovat představu bolesti. Však také často velmi bolí, když se musíme vzdát toho na co jsme zvyklí a o co se třeba i opíráme. Bolest je také přítomna i ve chvílích, kdy se rodí nový člověk. Ale tato bolest je živá, vede k životu. Mnohem větší a fatální je bolest nelásky. Není toto oddělení, umenšení náhodou cesta života? Ne neustálý růst všeho, ale někde také umenšení? Odstranění? Odříznutí? No, to jsou otázky na přemýšlení.

A teď si představme, že tohle všechno je už Bohem uděláno. Už je udělaná obřízka srdce i uší. Už jsme s Kristem probuzeni k životu. Učinněme pokus a zkusme to vidět. Čisté slovo v našich uších, čistý cit v našich srdcích. Pátrejme po tom, čekejme na to jako na Manu z nebe na poušti každý den. Ať jsme tím živí.

Přidejme se k zástupům, které hledají, nacházejí a dosvědčují svou víru již tolik staletí. Hledejme jejich odkaz ve změti všemožných odkazů. Přicházejme mezi podobné hledače, všelijak nedokonalé, právě proto hledače. Dovolím si teď upozornit na skutečnost, která mě samotné tolikrát nedochází. V těch mojžíšovských příkázáních je hned na druhém místě po lásce – co myslíte? Pamatuj na den odpočinku. Hospodin požehnal den odpočinku a oddělil jej jako svatý. Každou neděli si můžeme ve společenství hledačů a všelijak nedokonalých vyznavačů Ježíše Krista nechat udělat obřízku uší a srdce. Věřím, že církev, jakkoli nedokonalá, je místem, kde se Kristu, tedy té lásce, přiznává přednost před všemi prvky světa. Místem, kde slavíme to, o čem píše dnešní text, tedy vzkříšení, probuzení k životu, vítězství Ježíše Krista a s ním i nás. *V něm je vtělena plnost božství, v něm jste i vy dosáhli plnosti.* Všechno ostatní je dnes balast a je určeno k odříznutí. Amen.

Píseň 555

Oznámení

Skloňme se k přímluvným modlitbám:

Pane Ježíši Kriste, v důvěře, že ty vyslyšíš naše prosby, prosíme tě za všechny, kdo se ztrácejí v labyrintech všemožných dluhů. Ať už finančních, či jakýchkoli jiných. Věříme, že ty sám je můžeš vyvést a osvobodit.

Prosíme tě za všechny, kdo trpí nedostatkem, či snad až úplnou absencí lásky. Dej, ať poznají, že ty jsi s nimi vždycky byl a jsi neustále a neskonale je miluješ.

Prosíme tě za lidi strádající a vyčerpané, za ty, kdo pomáhají v současné situaci, kdy je tolik lidí vyhnáno ze svých domovů.

Prosíme tě za všechny, koho postihla válka. Prosíme tě vroucně za mír. Na zemi, ale i v našich duších, či srdcích.

Prosíme tě za všechny kazatele a faráře, buď s nimi v jejich krásné, ale náročné službě, povolávej nové.

Prosíme tě za všechny pokřtěné, aby se rozpomínali na svůj křest a tak posilovali svoji víru a naději.

Prosíme tě ale i za lidi nekřtěné, dej, ať také poznají tvé dary – víru, lásku a naději.

V tiché chvíli ti předkládáme své osobní prosby a přímlyvy.

Pane, smiluj se!

A společně nyní k tobě voláme slovy tvého syna a našeho Pána Ježíše Krista:

Otče náš,....

Amen.

Poslyšte slova poslání a požehnání:

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. (Fil4,6)

Bože, smiluj se nad námi a požehnej nám. Zasněvej obličej svůj nad námi, tak aby poznali na zemi cestu tvou, mezi všemi národy spasení tvé. Požehnání svého uděliž nám Bůh, Bůh náš. Požehnej nás Bůh, a bojtež se jeho všechny končiny země.

Amen.

Zazpíváme závěrečnou píseň: 409